

QİSAS GÜNÜ FATEHİ

Generalı gözünün önündə şəhadətə qovuşan, Şəhid əsgər Sahil Hüseynov

(Əvvəli ötən sayımızda)

O döyüşlərdən məğlubiyyətlə qayıtsam da daim özümü qisas üçün hazırladım... Ancaq indi inanıram ki, bu döyüşdən qayıtmasam belə, bunu ruhumla hər an təsdiqləyəcəyəm: Qisas gününün gələcəyi gün mütləq yaxındır! Gələcəkdir! Qoca qurdunuz qocalıb, bəlkə də, son döyüşdür... Ey əsgərlər, Sizə vəsiyyətim Zəfəri bu xalqa yaşatmağınızdır! Sizə mirasım isə bu sözlərimdir!.. Bu dünyada bir Polad Həşimov var idi!.. Sizi Zəfərə az da olsa yaxın edənlərdən biri oldu!.. Məni unutmayın... Mənim ruhumu başınızın üstündə bilərək döyüşün və Zəfəri çalın, çalmalısınız, çalacaqsınız!

Elə bu zaman namərdlər özlərindən də namərd bir güllə ilə o Generalın, o Qəhrəmanın bədənini dəldi... Bütün əsgərlər bu vəziyyətdən çox təsirləndi. Bunu heç bir əsgər özünə sığışdırma bilmədi... Ali rütbəli bir hərbi zabit döyüş meydanında, əsgərləri ilə birlikdə, ön cəbhədə, səngərdə mərdlik, qəhrəmanlıq mücəssəməsi kimi şəhid olmuşdu, qisas almadan, qisası alınmadan şəhid olmuşdu... Döyüş meydanında olan bütün əsgərlər, hərbiçilər onun adını hayqırdılar və yerlərində dayana bilməyib tətikdə olan əllərini sonuna qədər silahlarına sıxdılar. Gözlə görünən hansı düşmən "əsgəri" varsa, onu nişan aldılar... Ancaq Polad Həşimovu şəhid edən o namərd çoxdan dabanına tüpürüb döyüş meydanından qaçmışdı...

Sahil bu mənzərəni gören gözlərinə inana bilmədi, bir anlıq yerində dondu elə bil... İçində dəli-cəsinə hayqırdı, Koroğlu nəresi çəkdi. Yox! Bu, onun istədiyi döyüş deyildi. Bu döyüş namərd gülləsi ilə nahaq qana bulanmışdı... Bu döyüş millətin canından bir parçanı qoparıb aparmışdı... Bu döyüş o döyüş deyildi... Neçə gün davam edən Tovuz döyüşləri Sahilin yaşadığı vaxtda qeyd etməli olduğu son ad gününü də heç etdi... Sahildən xəbər ala bilməyən və onun xidmət etdiyi yerdə qanlı döyüşün olduğunu eşidən bir ailə də yasa batdı, boğuldu... Generalın şərəfli şəhadəti ilə qəm okeanında boğulan bir millətlə birgə...

Azərbaycan iyul ayında yayın qızmar istisindən deyil, düşmənin namərddiyindən od tutub yanırdı... İyul ayının, yay günlərinin istisindən yox, şəhid general atəşinin, intiqam odunun, alovunun ərşə qalxan istisindən qovrulurdu...

Sahil də o döyüşdən sonra qovrulduqca qovruldu. Bundan sonra hər gün ağına, gözü önünə o döyüş, qisasının alınmasını gözləyən şəhid generalın ruhu gəlirdi... Yuxularına girən, can verən, qan tökən igid artıq Polad Həşimov olaraq gözlərinə görünürdü. O, Tovuz döyüşlərindən əvvəl qisas odunda bu qədər yanmırdı. Ancaq ona elə gəlirdi ki, indi o ən yandırıcı odda yanır. Sahilin dərindən dərman olan o günlər gəlmirdi ki, gəlmirdi. Buna görə də Sahil özünü çox pis hiss edirdi. Heç kəs onun kefini açma bilmirdi, üzünü güldürə bilmirdi. O, Şəhidlərin ruhundan həyə edirdi. Onların qisasını almıdıqca dünyanı özünə dar bilirdi. O, Özünü heç vaxt bu qədər pis hiss etməmişdi. Güllə yaraları bədəninin hər yerinə dəyib dəlik-deşik etsəydi O, belə ağrımazdı. Çünki O, qisas alıb Şəhid olacaqdı... Ancaq indi Sahil özünü qisas almamış kimi hiss edirdi. Atəşkəs hər dəfə pozulanda elə bilirdi ki, üzünə qaynar qazanla su boşaldıblar... Gözü intiqam alovundan başqa heç nəyi görmürdü Sahilin. Artıq "Vaxtı gələcək" sözü belə onu ovundura bilmirdi.

Allah vaxtı gəlmişdi! Allah dualarımızı eşitmişdi və bir milləti sevindirəcək o günü gətirmişdi! 27 sentyabr 2020-ci il günü gəlmişdi! Həmin gün Sahil yenidən oyanmış, ruhunu diriltmişdi. Yerə-göyə sığmırdı... Sevincinin həddi-hüdudu yox idi. Duaları qəbul, arzuları gerçək olmuşdu! Allah o günü yetirmişdi. 27 sentyabr Sahilin ad günü idi elə bil. O qədər sevinirdi ki, elə bil ad gününü ailə üzvləri, sevdikləri ilə birlikdə özü də xüsusi təmtəraqla qeyd edirdi...

Həmin gündən Sahil ürəyində qalan, Tovuzda gerçəkləşdirə bilmədiyi arzusunu 1 il içərisində gerçəkləşdirirdi... Var gücü ilə döyüşürdü. Hər döyüşdə elə bilirdi ki, başının üstündə General Polad Həşimov var, o şücaətlə döyüşdüyündə məmnun olaraq xəfifcə gülümsəyir, sağlığında olduğu kimi... Ancaq döyüş yoldaşlarından hər biri şəhid olanda Generalın Şəhadəti yadına düşürdü Sahilin. Vətən uğrunda verilən canlardan güc alıb daha çox döyüşürdü, Sahil qəhrəmanlığını daha çox sərgiləyirdi... Bir vaxtlar yanında Polad Həşimov şəhid olduğu üçün sevincindən nə etdiyini bilməyən düşmən indi onun yanında dabanına tüpürüb tülkü kimi qaçır. Sahil hər bir qeyrətli Vətən oğlu kimi düşmənin qorxulu rəyası olmuşdu. Füzulinin azad olunmuş hər qarış torpağı güllər üzlə Sahili və onun döyüş yoldaşlarını qarşılayırdı. Hər işğaldan azad olunmuş kəndi görmək Sahil üçün Zəfər idi! Sahil hər an yeni-yeni zəfərlər qazanaraq şəhidlərin qisasını alıb ruhlarını şad edirdi!

11 oktyabr 2020-ci il... Sahil Hüseynovun son döyüşü... Füzuli rayonunun Aşağı Seyidəhmədli kəndi... Bu torpaq da Azərbaycan əsgərlərinin yolunu otuz ilə yaxın müddətdə dörd gözlə gözləyirdi... Bu yaşayış məntəqəsi uğrunda döyüşlər hələ təzə-təzə gedirdi. Sahil də həmin döyüşlərdə iştirak edirdi. Ürəyinə elə bil dammışdı ki, bu, deyəsən, son döyüşdür. Gözünə Polad Həşimov daha çox görünməyə başlayırdı bu vaxtlar... Elə bil bu dəfə düz önündə idi, Cavanşirə, Babəyə dönürdü, ona da işarə edirdi ki, sən də mənim kimi, bizim kimi ol, düşmənə daha çox zərbə endir! Sahil yorulmaq bilmirdi. Arzusu olan ən ali rütbəni – Şəhidliyi qazanmaq, ona layiq olmaq üçün daha çox çalışırdı, vuruşurdu. Düşmənlər imkanları olsa Sahilin həmlələrinin qarşısını almaq üçün onun başına pul da qoyardılar. Ancaq öz başlarını qaşımaq üçün əl atarkən Sahil o əli bir güllə ilə qoparırdı. Düşmənlər nə qədər atəş açsalar da, Sahilə onların gülləsi dəymirdi. Dəysəydi də, o bu ağrı-acını hiss etmədən, dayanmadan, yorulmadan döyüşəcək, vuruşacaq, intiqam, qisas alacaq, aldıqca yaralarının ağrısını unudacaqdı...

Düşmənlə birlik olan Fələk bu dəm öz oyununu oynadı... Yenə saysız-hesabsız namərd güllələrinə biri Sahilə tuş gəldi... Sahilin güllə dəymiş polad bədənindən qan axırdı... Qan torpağı sulayır, torpağın rəngini dəyişdirirdi. Hava günəşli deyildi. Sahilin Şəhadətinə görə gün də açılmırdı səmada... Günəş də utanırdı elə bil.

Artıq Sahilin gözləri səmanın ənginliklərinə dikilmişdi, elə bu zaman şəhid general Polad Həşimov onun ruhu çıxacaq polad bədənində əli ilə toxundu. Ürəyinin son döyüntülərini hiss etdi. Sahilə bu sözləri dedi: - Sən Şəhadətə tam layiqsən!.. Bir azdan Səni Şəhidlərin Cənnəti gözləyir!.. Allahın dərgahı gözləyir səni, paşam! Cənnətdəki həyatında sənə uğurlar olsun!

Sahil kəlməyi-şəhadəti söylədi və bədənindən çıxan ruhu ilə azad etdiyi Qarabağ torpaqlarının azad səmasında Şəhidlik Zirvəsinə doğru pərvazlanmağa başladı...

Sahilin qisası onun şəhadətindən 10 gün sonra, şəhid olduğu Aşağı Seyidəhmədli kəndinin azad olunması ilə alındı...

Bu dastandan sonra deməyə haqqımız var: Sahil Hüseynov Qisas Günü Fatehidir!

Allah Bütün Şəhidlərimizə Rəhmət Etsin! Amin!

15.02.2021

*Sevindik
NƏSİBOĞLU*

